

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 205/2014
18.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Сође Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.З., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 137/14 од 05.03.2014. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3019/10 од 18.05.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 18.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 137/14 од 05.03.2014. године, као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3019/10 од 18.05.2011. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Суботици К. број 101/05 од 07.06.2006. године окривљени Н.З., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ-а, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам месеци. На основу члана 246. став 7. КЗ-а од окривљеног су одузети предмети таксативно назначени у изреци те пресуде. На основу члана 79, 80. и члана 83. КЗ-а окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од три године, с`тим што ће се време проведено у установи за лечење урачунати у казну затвора. На основу члана 196. став 1. у вези члана 193. став 2. тачка од 1. до 6. и 9. ЗКП-а окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 27.620,00 динара и паушални износ од 4.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Врховног суда Србије КжI 2250/06 од 06.02.2007. године уважењем жалбе браниоца окривљеног и по службеној дужности укинута је првостепена пресуда и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку Окружни суд у Суботици донео је пресуду К. 48/07 од 30.06.2009. године којом је окривљеног Н.З. огласио кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ-а и за исто му утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ-а за које му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од осам месеци. На основу члана 196. став 4. у вези члана 193. став 2. тачка 1. до 6. и 9. ЗКП-а, окривљени је ослобођен од дужности да накнади у целини трошкове кривичног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем КжI 3019/10 од 18.05.2011. године уважењем жалбе браниоца окривљеног укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 137/14 од 05.03.2014. године, против решења Апелационог суда у Новом Саду КжI број 3019/10 од 18.05.2011. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/01, 68/02, „Службени гласник РС“, број 58/04 ... 76/10) са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине наведено решење Апелационог суда у Новом Саду а списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби у смислу члана 385. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату К.И., након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке. На седници већа је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), оценио наводе у захтеву и нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Имајући у виду да је побијано решење донето пре 01.10.2013. године, дакле, пре почетка примене новог ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), Врховни касациони суд је у смислу члана 604. став 1. ЗКП-а испитао постојање истакнуте повреде одредбе кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП-а, налазећи да су изнети наводи Републичког јавног тужиоца основани.

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3019/10 од 18.05.2011. године на штету окривљеног повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП-а.

Наиме, одредбом члана 385. став 2. ЗКП-а прописано је да ће другостепени суд, уколико је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда, у седници већа или након одржаног претреса донети одлуку, при чему не може укинути побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наведена одредба прописује процесну забрану двоструког укидања пресуде и враћање првостепеном суду, а самим тим и ограничење у поступању другостепеног суда, па је у конкретној процесној ситуацији другостепени суд био дужан да у смислу тада важећих одредаба члана 377. став 1. до 5. ЗКП-а, а затим и одредаба члана 378. и 379. ЗКП-а одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе. При томе се приликом примене наведене одредбе узима у обзир и укидање пресуде до кога је дошло и пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/09).

Како другостепени суд није одлучио о изјављеној жалби у складу са наведеним прописаним одредбама већ је првостепену пресуду укинуо, то је побијаним решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3019/10 од 18.05.2011. године повређен закон - одредба члана 385. став 2. ЗКП-а на штету окривљеног, јер он има право на суђење у разумном року као и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Новом Саду.

Због учињене повреде закона, било је нужно укинути правноснажно решење против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је Врховни касациони суд, усвојио поднети захтев, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3019/10 од 18.05.2011. године и списе предмета вратио Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање о изјављеној жалби против првостепене пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**